

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

Կ'Ը Ս Ե Ն Թ Է

Ա.

Կ'ըսեն թէ հոգին երազներ ունի,
 Իդձե՛ր կաթոգին,
 Եւ թէ սիրքը մեր թաղարն է մափուր
 Ֆոյսի ծաղիկին:
 Թէ պատրանքներով լոկ կը սընանի
 Ծաղիկն այդ այրի,
 Լուսնակը կ'օծէ իր տգոյն բերքեր
 Փոխան արեւի:
 Կ'ըսեն թէ հոգին հեֆեսքներ ունի
 Թիթե՛ռ ու լուսին,
 Լուսնի չափ հեռու կարօտներ ունի
 Մեր տղու հոգին:

Բ.

Կ'ըսեն թէ հոգին դեռ աշխարհ չեկած
 Նախ ունէ՛ր թելեր,
 Ու երկրնքին մէջ կը զըւարճանար
 Զերթ ներմակ թիթե՛ռ:
 Կը սիրեն անո՛ր համար մանուկներ
 Ծաղիկ ու թիթե՛ռ,
 Պատկեր՝ որ իրենց կը բերէ մեռած
 Անցեալին յուշեր:
 Եւ կ'ըսեն նաեւ թէ մեռնելէն վերջ
 Հոգիներ կըրկին.
 Զերթ լուսաթիթե՛ռ անմահութեան մէջ
 Պիտի վերածնին:

Գ.

Եթէ չունենար մարդկային հոգին
 Կ'ըսեն ոխ ու քնն,
 Լոյս եւ օրհնութիւն պիտի թորէին
 Աստղերն երկրնքէն:
 Եւ մարդը եթէ սասանային հետ
 Զը ժամադրուէր,
 Երկինքէն երկիր պիտի գաղթէին
 Բոլոր հրեշտակներ:
 Ու եթէ հոգին չը թունաւորուէր
 Մեղքերով զազիր,
 Խաչը պիտի՝ ըլլար սանդուղ մը լոյսի
 Երկինքէն երկիր: